

מסכת ידיים

פרק א

א. מי רביעית נותנין לידים, לאחד, אף לשנים. מחצית לג, לשלשה או לארבעה. מלג, לחמשה ולעשרה ולמאה. רבי יוסי אומר, ובלבד שלא יפחת לאחרון שבהם מרביעית. מוסיפין על השנים ואין מוסיפין על הראשונים:

ב. בכל הכלים נותנין לידים, אפלו בכלי גללים, בכלי אבנים, בכלי אדמה. אין נותנין לידים, לא בדפנות הכלים, ולא בשולי המחץ, ולא במגיפת הקבית. ולא יתן לחברו בחפציו, מפני שאין ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטאת ואין נותנים לידים אלא בכלי. ואין מצילין בצמיד פתיל אלא כלים, שאין מצילין מיד כלי חרש אלא כלים:

ג. המים שנפסלו משתיית הבהמה, בכלים, פסולים. ובקרקעות, פסולים. נפל לתוכן דיו, קומוס, וקנקנתום ונשתנו מראיהו,

פסולין. עשה בהם מלאכה או ששנה בהן פתו, פסולין. שמעון
התמני אומר, אפלו נתפנו לשירות בזה ונפל לשני, פשרים:

ד. הדיח בהם את הכלים או שמחה בהם את המדות, פסולים.
הדיח בהם כלים מודחים או חדשים, פשרים. רבי יוסי פוסל
בחדשים:

ה. המים שהנחתום מטביל בהם את הגלסקין, פסולים. וכשהוא
מדיח את ידיו בהן, פשרים. הכל פשרים לתן לידים, אפלו חרש
שוטה וקטן. מניח חבית בין ברקיו ונוטל. מטה חבית על צדה
ונוטל. והקוף נוטל לידים. רבי יוסי פוסל בשני אלו: